

To stališče razen tega potrjuje proučitev različnih jezikovnih različic člena 1 te direktive. Izjema je narejena v danskem in nemškem besedilu, ki tako eden kot drugi uporabljata isto označbo v (1) in (2), torej „Abgaben“ in „afgifter“, vse ostale jezikovne različice pa uporabljajo drugačna izraza v (1) in (2), torej „taxes“ in „droits“ v francoščini, „taxes“ in „fees“ v angleščini, itd. Očitno je, da se izraza „droits“ in „fees“ lahko nanašata le na davke v zvezi s plačilom neke dajatve.

Popolnoma je izključeno, da se smatra taksa na registracijo kot plačilo dajatve, glede na to, da se izračuna na osnovi vrednosti vozila, torej trenutno 105 % vrednosti kar je v tem primeru 57 400 DKK (7.735 EUR) in 180 % preostanka prvotne vrednosti vozila v trenutku registracije, vključno z DDV.

(¹) Direktiva Sveta št. 83/183/EGS z dne 28. marca 1983 o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice (UL L z dne 23. aprila 1983, str. 64) [neuradni prevod].

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 16. aprila 2004

(Zadeva C-179/04)

(2004/C 168/02)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Georgios Zavvos, član pravne službe Komisije, je dne 16. aprila 2004 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, da:

— ugotovi, da s tem ko ni sprejela vseh potrebnih zakonskih, podzakonskih in administrativnih ukrepov, potrebnih za usklajevanje z Direktivo 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. novembra 2000 o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS in 93/22/EGS glede izmenjave podatkov s tretjimi državami (¹), oziroma s tem, ko ni obvestila Komisije o sprejetju omenjenih ukrepov, Helenska republika ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz te direktive.

— Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča, se država članica ne more sklicevati na okoliščine ali na notranje težave, da bi upravičila nespoštovanje obveznosti in rokov, določenih s pravom Skupnosti.

(¹) UL L 290, 17.11.2000, str. 27.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Zadeva C-181/04)

(2004/C 168/03)

Symvoulio tis Epikrateias je s sklepom z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon (grški Minister za finance), ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 19. aprila 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Symvoulio tis Epikrateias predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali je treba člen 15(4), točka a) Šeste Direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (Direktiva Sveta 77/388/EGS), na katerega napotuje člen 15(5) te direktive, razlagati tako, da se ta nanaša tako na plovila za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo, kot tudi na plovila, ki opravljajo komercialno, industrijsko ali ribiško dejavnost, ali pa samo na plovila za plovbo na odprtem morju, pri čemer bi bilo, v primeru druge predpostavke, področje uporabe člena 22(1), točka d) zakona 1642/1986, glede kategorije najetih plovil, širše od tistega, ki ga določa direktiva?
- 2) Ali oprostitev iz člena 15(8) Šeste direktive zahteva, da se storitev opravi za ladjarja samega, ali pa se oprostitev odobri tudi v primeru, če je namenjena tretjemu, pod pogojem, da je opravljena za neposredne potrebe pomorskih plovil, naštetih v odstavku 5 tega člena, torej tistih, ki so tudi naštetja pod točkama a) in b) odstavka 4 tega člena?
- 3) Ali določbe in načela prava skupnosti, ki se nanašajo na davek na dodano vrednost dopuščajo – in pod kakšnimi pogoji – poznejšo zahtevo za plačilo davka, ki ga davčni zavezanec v preteklem obdobju ni prenesel na svojega sopogodbjenika ter ga posledično ni izplačal davčni upravi, češ da ga je slednja s svojim vedenjem prepričala, da ni bil dolžan prenesti tega davka?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 22. aprila 2004

(Zadeva C-188/04)

(2004/C 168/04)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata K. Wiedner in G. Bambara, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 22. aprila 2004 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je Italijanska republika, s tem ko je podjetje ANAS S.p.A oddalo koncesijo za izgradnjo in upravljanje avtoceste „Pedemontana Veneta Ovest“ Societa per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova p.a. neposredno s pogodbo sklenjeno 7. decembra 1999, ne da bi predhodno objavila obvestilo o naročilu, pa za to niso bili izpolnjeni pogoji, ni izpolnila obveznosti na podlagi Direktive Sveta 93/37/EGS ⁽¹⁾ z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje, ter še posebej členov 3(1) in 11(3)(6) in (7);

— Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Komisija meni, da je koncesijska pogodba za izgradnjo in upravljanje avtoceste „Pedemontana Veneta Ovest“, ki jo je sklenila ANAS, ne da bi predhodno objavila obvestilo o naročilu, ni v skladu z določbami Direktive 93/37/EGS še posebej členom 3(1) in členom 11(3)(6) in (7).

Člen 3 te direktive določa, da se, kadar naročniki sklepajo pogodbo o javnem naročilu za gradnjo in njegova vrednost ni manjša od 5 milijonov EUR, za takšno pogodbo uporabljajo pravila o oglaševanju na ravni Skupnosti. Še posebej morajo na podlagi člena 11(3) naročniki, ki nameravajo oddati javno naročilo za gradnjo, o tem seznaniti javnost z obvestilom o naročilu, ki ga v skladu s členom 11(7) pošljejo Uradu za uradne objave Evropskih skupnosti.

Ob upoštevanju, da je vrednost javnega naročila za izgradnjo in upravljanje avtoceste „Pedemontana Veneta Ovest“ približno 350 milijonov EUR, bi bilo o tem nedvomno treba objaviti obvestilo v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 199, 9.8.1993, str. 54.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Special Commissioners z dne 29. aprila v zadevi Cadbury Schweppes plc in Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Commissioners of Inland Revenue

(Zadeva C-196/04)

(2004/C 168/05)

Special Commissioners so s sklepom z dne 29. aprila 2004 v zadevi Cadbury Schweppes plc in Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Commissioners of Inland Revenue, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložili predlog za sprejem predhodne odločbe.

Special Commissioners predlagajo Sodišču, da odloči o naslednjem vprašanju:

„Ali so členi 43, 49 in 56 Pogodbe o ES v nasprotju z nacionalno davčno zakonodajo, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki v določenih okoliščinah predpisuje naložitev dajatve gospodarski družbi, rezidentke v tej državi članici, glede dobička podružnice, ki je rezident v drugi državi članici in za katero se uporablja nižja stopnja obdavčitve?“

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 30. aprila 2004

(Zadeva C-197/04)

(2004/C 168/06)

Komisija Evropskih skupnosti je dne 30. aprila 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Zvezni republiki Nemčiji. Pooblaščenec za postopek je Kilian Gross, z naslovom za vročanje v Luksemburgu.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1) ugotovi, da Zvezna republika Nemčija s tem, ko je uporabila davčno stopnjo za drobno rezan tobak zvijanje cigaret, ki se zavijajo v cigaretni papir, ki se prodajajo pod imenom „West Single Packs“, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1)(b) Direktive Sveta 95/59/ES o davkih, razen prometnih davkov, ki vplivajo na porabo tobačnih izdelkov ⁽¹⁾ in obveznosti iz člena 2(1) Direktive Sveta 92/79/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju davkov na cigarete. ⁽²⁾

2) Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Po mnenju Komisije gre v primeru zvitkov tobaka, ki se na nemškem trgu prodajajo pod oznako „West Single Packs“, ki jih lahko potrošnik na preprost neindustrijski način vstavi v ločeno prodajane tulce iz cigaretnega papirja s filtrom, za cigarete v smislu člena 4(1)(b) Direktive Sveta 95/95/ES in jih je zaradi tega treba ustrezno obdavčiti.

Nemški predpisi zaradi tega kršijo člen 4(1) Direktive 95/95/ES, kakor tudi člen 2(1) Direktive Sveta 92/79/EGS, ker določajo davčno stopnjo za drobno rezan tobak za zvijanje cigaret „West Single Packs“.

⁽¹⁾ UL L 291, str. 40.

⁽²⁾ UL L 316, str. 8.